

La novel·la Negra segons Eloi Vila

Per Raimon Portell

L'Eloi Vila, escriptor de Palautordera i autor de capçalera de la Biblioteca Marc de Vilalba, va participar a la tertúlia del 3 de setembre passat. Els tertulians s'havien llegit el seu llibre *Una paraula de més*. Hi narra una història trepidant, que comença a Lisboa. Troben un cadàver al port. La trama inclou periodistes, policies, criminals, i un fotògraf que ha deixat la fotografia per dedicar-se a les drogues. El dibuix que surt de tot plegat és molt més complicat del que es preveia. Es converteix en una tempesta perfecta que arrossega la màfia ucraïnesa, un quadre de Picasso, amors no correspostos, fugitius dels nazis, l'especulació immobiliària a la costa catalana. I sense ni una pausa. Sense temps per respirar.

A la tertúlia, l'Eloi Vila va explicar com ho va escriure, d'on ho va treure, i per què acaba com acaba. Els tertulians se'n van anar amb un munt de respostes, amb alguna pregunta i també amb unes quantes recomanacions de l'Eloi Vila. Són els llibres següents:

Jim Thompson: *1280 ànimes*. L'Eloi va explicar que hi surt el xèrif més dolent de tots els xèrifs dolents. I segurament té raó. Qui ha seguit alguna vegada els passos del xèrif Nick Corey no l'oblida mai més. El personatge et deixa les mans brutes i l'ànima una mica més negra. Jim Thomson ens submergeix en el sud dels Estats Units racista, pobre, violent. Una obra mestra d'un dels mestres de la novel·la negra. Pels amants del cinema, l'autor va escriure els guions d'*Atracament perfecte* i *Paths of glory* que va filmar el director Stanley Kubrick.

Dashiell Hammet; *Collita roja*. La primera novel·la negra del pare de la novel·la negra. Ens trasllada en una ciutat minera. Hi manen els mafiosos, sonen trets, s'intercanvien diàlegs punyents. Dashiell Hammet fa sortir els detectius del saló on fins aleshores deduien els crims sense despenjar-se i els col·loca en carrerons on s'abandonen els cubells d'escombraries, on cal saber fer servir els punys, i clavar cops de colze per sortir de les clavegueres d'aquest món mesquí. L'autor, i aquesta obra, tenen la culpa que els crims, la corrupció i els detectius amb un ull de vellut s'escampessin pel món.

Dashiell Hammet: *Sólo te ahorcan una vez*. Aquí reuneix dinou històries que havien aparegut en revistes. Una bona introducció a una escriptura punyent, sense ornaments ni sentimentalismes, que descriu un entorn amarg i dur.

Andreu Martín: *Pròtesi*. El crim també ha arribat fins aquí. Andreu Martín n'és un dels responsables. Ja fa anys que hi està enganxat, que ens hi ha enganxat. En aquest llibre de 1980 enfronta un delinqüent i un policia en la Barcelona de la dècada de 1970.

Asa Larsson: *Aurora boreal*. Però també n'han sortit esquitxats països que creïem per damunt dels mals d'aquest món. A Escandinàvia hi hem trobat un pou fosc com la gola del llop. Uns pocs autors: el suec Henning Mankell, els noruecs Siegfried Larsson i Jo Nesbo, l'islandès Arnaldur Indriðason. Assassins en sèrie, famílies perverses, crims econòmics, emplen les seves pàgines. I en el llibre d'Asa Larsson, fins i tot l'església en surt tocada. Un llibre que no pots deixar.

